

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z udziałem zainteresowanych R. B. i in. , o przeniesienie odpowiedzialności za zaległe składki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 kwietnia 2011 r.,
zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2011 r.,

1. zmienia punkt drugi zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że w miejsce kwoty 3.600 zł zasądzonej od pozwanego organu rentowego na rzecz wnioskodawczynie tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, zasądza kwotę 300 zł (trzysta),

2. zasądza od wnioskodawczynie na rzecz organu rentowego kwotę 300 zł (trzysta) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2011 r., Sąd Apelacyjny, w punkcie pierwszym (I) oddalił zażalenie pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a w punkcie drugim (II) zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawczynie A. K.

kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, w sprawie o przeniesienie odpowiedzialności za zaległe składki z tytułu ubezpieczeń społecznych, przy udziale zainteresowanych: /.../.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego, w części dotyczącej kwoty 3.300 zł (punkt II) co do zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, wniósł pełnomocnik organu rentowego zarzucając naruszenie § 6 pkt 7 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), poprzez błędne zastosowanie, oraz § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) poprzez niezastosowanie, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni A. K. kwoty 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁶ k.p.c.), oraz zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pełnomocnik organu rentowego wskazał, iż Sąd Apelacyjny błędnie zastosował przepis § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) w związku z przepisem § 12 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia, skoro wartość przedmiotu zaskarżenia (wartość przedmiotu sprawy rozpoznawanej przez Sąd Apelacyjny) wynosiła 3.300 zł. Zdaniem pełnomocnika organu rentowego, oddalając zażalenie Sąd drugiej instancji winien zastosować przepis § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), a tym samym zasądzone koszty zastępstwa procesowego winny wynosić 300 zł.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

W ocenianej sprawie organ rentowy zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego zawarte w punkcie II wyroku z dnia 17 września 2010 r., co do kwoty 3.300 zł, tym samym wyznaczył zakres zaskarżenia wskazanego postanowienia. Pozwala to na wyrażenie stanowiska, że w sprawie z zażalenia na orzeczenie o kosztach postępowania, wartość przedmiotu zaskarżenia, mająca znaczenie przesądzające o wynagrodzeniu pełnomocnika strony (część kosztów postępowania zażaleniowego), stanowi kwota zasądzonych kosztów, nie zaś wartość przedmiotu sporu w rozpoznawanej sprawie (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2010 r., I CZ 9/10 – niepublikowane, w którym stwierdzono, że w przypadku złożenia zażalenia na zawarte w wyroku postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania, wartość przedmiotu zaskarżenia zależy od wysokości tych kosztów, nie zaś od wartości przedmiotu sporu w sprawie zasadniczej).

W okolicznościach sprawy oznacza to, że trafnie pełnomocnik organu rentowego zarzucił, iż oddalając zażalenie Sąd Apelacyjny powinien zastosować przepis § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), skoro wartość przedmiotu sprawy wynosiła w postępowaniu zażaleniowym 3600 zł to przy stosowaniu wyżej wymienionego przepisu zasądzone koszty zastępstwa procesowego winny wynosić 300 zł.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy, uwzględniając zażalenie, postanowił jak w sentencji (art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁶ k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono po myśli art. 98 k.p.c., uwzględniając taryfowe wynagrodzenie pełnomocnika organu rentowego (§ 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.).